

SINT VITUS

aan het Melkpad

Oud-Katholieke Parochie van St. Vitus | Melkpad 12 | Hilversum | www.stvitus.nl | 035-6248009 | info@stvitus.nl

Nieuwsbrief juli 2018-2

VOEL JE VRIJ!

Een zomerrubriek, mede mogelijk gemaakt door de foto-expositie 'Voel je vrij' die tot eind augustus in de kerk te zien is. Eén foto wordt uitgelicht en van commentaar voorzien. Deze week door Hans Jans:

Weg met alle wijzers van de klokken! Weg met ringtonen, belletjes en bleepjes die ons erop wijzen dat het 'DE HOOGSTE TIJD IS'! Hoogste tijd waarvoor? Om op te staan, om op te schieten, om ergens op tijd aan te komen, om naar bed te gaan, om het journaal aan te zetten, om dood te gaan. Weg met de wijzers. Van hogerhand moeten alle klokken worden aangepast. Een wijzerplaat zonder wijzers, alleen cijfers om zelf in te vullen. Meer dan genoeg. Ik bepaal zelf wel wanneer ik ergens naartoe ga en wanneer ik ergens weer verdwijn. Zomertijd, wintertijd? Opstaan bij licht of duisternis? WEG MET DE WIJZERS! - IK VOEL ME VRIJ!

NAAR AANLEIDING VAN DE OVERWEGING VAN 24 JUNI Hoe ging het verder met Stijn?

Zondag 24 juni hadden we net even een ‘anders dan anders’ viering. Allereerst vanwege de prachtige vliegers die in de kerk waren opgehangen. Maar ook omdat het de feestdag was van de geboorte van Johannes de Doper.

In de overweging vertelde ik het verhaal van Stijn en zijn moeder. Het aangrijpende verhaal van wat een ziekteproces van een jongen/ zoon met zijn moeder deed. Maar, het verhaal was niet helemaal af. En velen van u vroegen hoe het nu eigenlijk verder is gegaan met Stijn. Daarom op deze manier het vervolg van het verhaal.

Stijn heeft nog ongeveer anderhalve week op de afdeling neurologie gelegen. Al snel was hij weer ‘wakker’ en ook al snel werd hij het liggen in het ziekenhuis en al het gerommel aan zijn lijf flink zat. Stijn is 12

jaar en dan vind je al dat soort aandacht ook niet meer zo leuk... Lastig voor zijn ouders, die zich rot geschrokken waren. Maar de professionals vonden het een gezonde reactie. Al vier dagen na zijn operatie maakt Stijn de gang onveilig terwijl hij met één afgeplakt oog in een rolstoel door de gang zwalkte. Na die anderhalve week mocht hij naar het revalidatiecentrum om neurologisch te revalideren. Vol energie en goede moed vertrok hij in een rolstoel die overladen was met cadeautjes en ballonnen van de afdeling daarnaar toe. Voor een geestelijk verzorger houdt het verhaal dan op. Soms komen kinderen weer terug in het ziekenhuis en dan zie je hoe het verder is gegaan. Soms ook niet. In dit geval heb ik niets meer vernomen. Ik hoop dat het betekent dat het goed gaat met Stijn!

Loes Berkhout

POETSSEN!

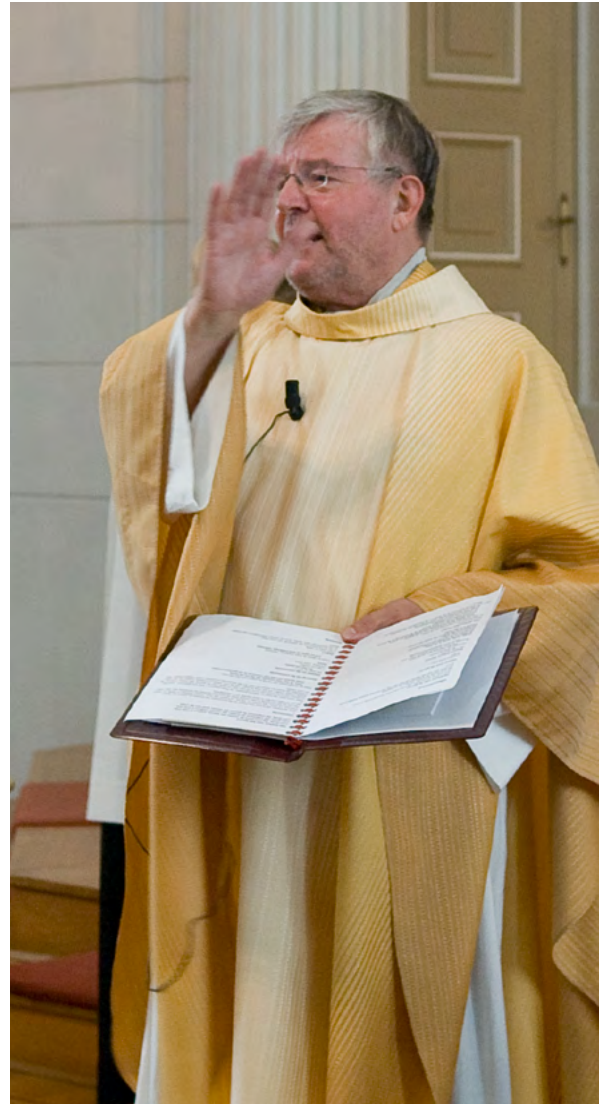
Voor de grote feesten van Kerstmis en Pasen wordt al het zilver in de kerk gepeetst. Koster Margreet zou ook in de tussenliggende tijd graag het een en ander nog eens goed willen poetsen. Wie helpt mee? Woensdag 11 juli, vanaf 13.30 uur, staat de zijdeur van de kerk open en liggen de poetsdoeken klaar.

VIJFTIG JAAR PRIESTER

Zondag 8 juli zal Nico Schoorl in een feestelijke eucharistieviering in onze kerk gedenken dat hij vijftig jaar eerder tot priester werd gewijd. Nico is priester van ons bisdom Haarlem, waar hij nog zeer regelmatig, onder andere in Enkhuizen, voorgaat. Nico en zijn vrouw Marijke zijn – om het een beetje ingewikkeld te maken – echter parochianen van Hilversum in het aartsbisdom Utrecht. In onze parochie heeft hij in de loop van de jaren gespreksgroepen geleid en is hij vaak bij afwezigheid van de pastoor de pastorale achterwacht. Daarvoor zijn wij Nico als Hilversumse parochie zeer erkentelijk. Het is dan ook ‘goed en rechtvaardig’, om een oude liturgische uitdrukking uit zijn verband gerukt te gebruiken, dat hij komende zondag in ons midden met familie, vrienden en parochianen uit Enkhuizen zijn jubileum viert. Nico zal zelf voorgaan in een qua lied- en muziekkeuze door hem zelf samengestelde liturgie, waarin zijn spiritualiteit zichtbaar is. De vaste misgezangen zullen de meesten van ons onbekend zijn. Die zijn op Nico’s verzoek genomen uit de Kleine Barokmis van pater C. van Haperen (1916-1991). Ons kerkkoor heeft de mis voor de gelegenheid ingestudeerd en Bart Klijnsmit is organist. Ik zal Nico in de viering assisteren. De zegen zal gegeven worden door mgr. Dindo Ranojo, bisschop van Tarlac van de IFI, onze Filipijnse zusterkerk, die ons land is vanwege deelname aan de oud-katholieke module van de Summerschool van de Universiteit Utrecht. Na afloop van de viering bent u allen welkom in De Akker om de jubilaris onder het genot van een hapje en een drankje te feliciteren.

Pastoor Wietse van der Velde

Almere

AAN TAFEL & MEER IN ALMERE

Het is gelukt om een geschikte locatie te vinden voor Aan Tafel & Meer in Almere! Er wordt nog gewerkt aan de concrete invulling, maar de datum kunt u alvast noteren: zondag 30 september zijn we in de namiddag welkom bij Stadslandgoed De Kemphaan. In een volgende nieuwsbrief meer over deze Tafel voor alle parochianen.

PREEK VAN ZONDAG 1 JULI BESCHIKBAAR

Er bestond nogal wat interesse in de preek die pastoor Wietse van der Velde op 1 juli hield over genezing en de evangelieverhalen over opwekkingen uit de dood. Daarom is de preek ook op de website ter download beschikbaar gesteld. U vindt de preek hier: <https://hilversum.okkn.nl/fman/12553.pdf>

VANWEGE MANNEN MET BAARDEN EN EEN SCOOTER

Over de roeping van Nico Schoorl - door Inge van Maaren

In de viering van 8 juli aanstaande wanneer het vijftigjarig priesterjubileum van Nico Schoorl wordt gevierd, vertelt de eerste lezing over de roeping van Ezechiël. De profeet hoort een stem en dreunende geluiden van de vleugels van wezens die elkaar raken. Nico werd op een andere wijze richting dienstknecht van de Heer getrokken.

In de parochie waar hij als jochie van tien jaar misdienaar was, werkte een kapelaan die zijn pastorale bezoeken aflegde per scooter. Een scooter! Nico begreep meteen welke opleiding hij te volgen had wilde hij ook een kans maken om ooit scooter te mogen rijden. Zijn keuze voor het priesterschap werd bevestigd bij het zien van de missionarissen die regelmatig terugkeerden naar hun missiehuis, vlakbij waar Nico woonde. Nico zag mannen met stoere baarden (tijdens de boottocht uit het verre Azië of Afrika schoren de paters zich niet) en vond nog meer motivatie voor zijn studie. Zijn ouders vroegen hem nog eens nadrukkelijk of hij echt deze richting wilde opgaan, maar steunden Nico waar nodig toen hij zich aanmeldde bij het klein seminarie.

Bij de tijd

De jaren waarin Nico studeerde waren vol veranderingen, ook in de Rooms-Katholieke Kerk. Van oktober 1962 tot december 1965 kwam op initiatief van paus Johannes XXIII het [Tweede Vaticaans](#)

[Concilie](#) bijeen. De paus riep op tot *aggiornamento*, het bij de tijd brengen van de katholieke kerk. Die beweging sprak Nico aan. Hij had grote moeite met de tot dan toe voorgekauwde antwoorden op belangrijke vragen, miste het doorvragen en een kritische blik. En ook een meer speelse, creatieve manier van bezig zijn met vieren en theologie.

Door onder het maaiveld te blijven kon Nico binnen de opleiding toch zijn eigen gang gaan.

Terugkijkend zegt Nico: 'Als Vaticanum II er niet zou zijn geweest, was ik nooit priester gewijd. De openheid die toen ontstond, was zo essentieel voor mijn idee van geloven en kerk zijn. Het klein seminarie werd gesloten en wij gingen verder als 'gewone' studenten op de katholieke hogeschool. Onze theologische gesprekken hielden we met de krant ernaast; de geest van het concilie ging door ons heen.' Decennia later ging een wind uit een andere hoek waaien. De Rooms-Katholieke Kerk stelde zich behoudender op, de ruimte voor verkennen en vraagtekens werd beperkt. In 1994 nam Nico de moeilijke beslissing om de roomse kerk te verlaten. Hij bleef katholiek en werkte als geestelijk verzorger namens de Oud-Katholieke Kerk. Vanaf Pinksteren 2001 is hij ook in onze kerk als priester werkzaam.

Praatje bij de onderdeur

In het boek waaruit in onze parochie elke zondag de schrift wordt gelezen, staat op de eerste pagina:

‘Dit lectionarium is gegeven aan de Oud-Katholieke Parochie van Sint Vitus te Hilversum door Nico Schoorl bij gelegenheid van zijn Veertigjarig Priesterfeest op 6 juli 2008’. Niet zomaar een cadeau. Anders dan in de eerdere uitgave wordt in dit lectionarium gelezen uit de nieuwe bijbelvertaling (NBV). Nico: ‘De Bijbel moet verstaanbaar gelezen worden. Taal uit de jaren veertig en vijftig klinkt niet meer en het is zo belangrijk dat je begrijpt waar het over gaat. Gaandeweg de tijd kunnen ook interpretaties van een woord wijzigen. Denk bijvoorbeeld maar aan een begrip als slavernij of martelaar in een tekst. Klopt de intentie van dat woordgebruik in de Bijbel nog met wat wij nu bedenken bij die woorden? Je moet ook hierin voortdurend herijken. Momenteel neemt vanuit die gedachte een commissie de gebeden van de dag uit de eucharistieviering door. Het zou goed zijn als bij alle liturgische teksten dat een voortdurende beweging is.’

Naast een goede lezer van de tekst is volgens Nico ook een goede hoorder belangrijk. Belangrijker misschien wel, want hoe wordt er geluisterd? Wat hoor je? Dat geldt voor schriftlezingen en ook voor de preek. Meer dan bij alleen uitleg kan Nico zich vinden in een virtuele dialoog als preek. Of zoals hij het noemt ‘een praatje over de onderdeur’, waarbij het gaat over het alledaagse en de antwoorden en vragen die er leven. Levensvragen die ertoe doen. ‘Je moet het niet hebben over iets waar je eigenlijk niet achter staat of je op de vlakte houden, maar je hart moet erin zitten. Dat heb ik eigenlijk pas echt geleerd in de jaren dat ik in het verpleeghuis werkte. Want daar is het dat het ene hart spreekt met het andere hart.’

Bijbelverhaal

Over de vraag ‘Heb jij een favoriet bijbelverhaal of tekstdeel?’ moet Nico lang nadenken. Er staan zoveel teksten in de Bijbel die hem lief zijn. Een verhaal dat hem veel gedaan heeft en nog doet is dat van Mozes. Nico: ‘Het gaat over een man die wegvlocht voor zijn taak, zijn verantwoordelijkheid en in de woestijn een spiegel wordt voorgehouden, een brandende doornstruik. En die dan teruggaat. Als het gaat om roeping, dan is dit zo’n moment. Dat je geconfronteerd wordt met de grote vraag: Is dit het nou waar ik voor leef of vlucht ik ergens voor? Bij Mozes ging het om nogal een taak, maar het geldt voor elke verantwoordelijkheid. Ik denk hierbij aan een rabbijnse notitie uit de kantlijn van dit verhaal: Een jongetje komt huilend naar de rabbi toe en die vraagt hem wat er aan de hand is. De jongen snikt: ‘Ik ben naar Mozes genoemd en dat haal ik nooit!’ Waarop de rabbi zegt: ‘Jij bent Mosje, niet Mozes. Doe wel wat Mosje moet doen.’ Neem je eigen verantwoordelijkheid, schuif het niet af naar een ander. Mens, waar ben je? vraagt God.’

In de loop der jaren is Nico de Bijbel anders gaan lezen. Van eerst een verhalenboek over God - en Die was ver weg - naar later het boek over de mensen, het volk van God, en de geschiedenis van hun geloof. Nico: ‘Voor mij was God altijd al vanaf begin tot eind van de Bijbel dezelfde. Op een gegeven moment drong de vraag tot mij door: Wie heeft het hier over God? In plaats van geïnspireerd door God lees ik de teksten nu meer geïnspireerd tot God. Het zou goed zijn als iedereen zijn eigen Schrift schreef, zijn eigen geloofsverhaal. Hoe heb je het gedaan, hoe heb je

het kunnen volhouden? Want, zeker als je leest in het Oude Testament, kun je zo nu en dan opmerken: Het zal je God maar wezen!

Zwak

De schriftteksten van de wijding op 6 juli 1968 zijn dezelfde als die van komende zondag 8 juli. Het is de zondag van de kracht in de zwakheid. 'Natuurlijk,' antwoordt Nico op de vraag of hij ook zwakte kent. Hij voegt er meteen aan toe, dat hij altijd plezier heeft in die uitspraak van Paulus uit de tweede lezing: Als ik ergens om roem dan is het om mijn zwakheid. 'En dan denk ik: Uitslover... Nee maar, ik heb mij nooit sterk gevoeld op de manier van ik weet het, ik zal even zeggen hoe en wat. Ik heb veel meer te maken met de zwakheid van anderen waar ik tussenin zit en hoe komen we hier samen doorheen. En als je erdoorheen bent en terugkijkt, zie je: Daar zat nou die kracht. Want God zien we veelal in het voorbijgaan, achteraf. Het is als dat mosterdzaadje, je merkt het nauwelijks op, maar kan uiteindelijk tot iets groots en goeds leiden.'

En?

Misschien een wat onbeleefde vraag, maar heb je bij dit vijftigjarig jubileum ook een cadeau voor parochie? Nico: 'Al dan niet toevallig, maar gisteren kreeg ik een mailtje van de omzientafel en binnenkort praten we over wat ik volgend jaar misschien kan bijdragen aan de parochie. Ik ben blij met deze vraag. Het lectionarium overzetten was vooral een grote computerklus, maar 'ik' zat er niet in. Welke kant het nu uitgaat, ik ben benieuwd. Een soort van

leerhuis, een kleine gespreksgroep? In een beoordeling na mijn opleiding destijds stond al dat ze mij niet moeten zetten voor grote menigtes - preken ging nog net - en: 'hij zal het best tot zijn recht komen in kleine groepjes rond de tafel.'

Aan dat soort groepjes zal Nico graag willen deelnemen. 'Als je wilt blijven denken, als je verder wil, dan moet je vraagtekens blijven zetten. En lees vooral dat waar je het niet mee eens bent! Door die informatie leer je steeds beter door alles heen te kijken.' Zelf leest Nico veel en dan met name actualiteit en achtergronden op de iPad.

Wat wil je worden?

De beginvraag van dit gesprek was: Wat wilde je worden, toen je zo'n 8, 9 jaar was en de laatste vraag is: Wat wil je worden, nu? Nico: 'Het is geen dooddoener, maar steeds meer mezelf. Daar ben ik altijd gelukkig in geweest. Mijn eigen weg gaan. In een mentorbriefje van lang geleden werd geschreven: 'Nico is nog wat speels, maar dat krijgen we er wel uit.' En in een brief van bisschop Bomers bij mijn overgang van rooms- naar oud-katholiek, stond dat ik mocht terugkomen van mijn dwaalwegen. Ik heb mijn keuzes gemaakt en ik probeer nog steeds veel 'buiten te spelen', daar te zijn waar het leven van dat moment zich afspeelt, met behoud van verwondering en vertrouwen. En nee, aan een scooter ben ik nooit toegekomen en die baard, die is er soms wel eens. Maar los van dit: Iemand deed mij recht overeind staan en ik zit nog steeds graag in de kring van sprekers en hoorders als het over leven en geloof gaat.'

Kinderkerk met zomerpauze

Een paar weken geleden hebben we op het Zomaerfeest veel plezier gehad op het kerkplein met het springkussen. Ook konden de kinderen uit de buurt net als de kinderen van de kinderkerk een insectenhotel maken. En nu nog een paar weken te gaan en het schooljaar zit er al weer op.

Zondag 15 juli is de laatste keer kinderkerk voor de zomervakantie. Vorig jaar hebben we voor de zomerpauze een tipitent gemaakt, die bij de startzondag ook weer opgezet werd. De eerste keer om elkaar een fijne vakantie te wensen en de tweede keer om verhalen te vertellen en te vieren dat we weer thuis waren. Dit jaar gaan we iets doen over kijken. Er hangen in de kerk vliegers: wat valt daar allemaal aan te zien? Wanneer we op vakantie gaan, beleven we en zien we allemaal nieuwe dingen; het leven is heerlijk vrij zonder school! Tijdens de zomervakantie is er dus geen kinderkerk. Achter in de kerk zullen stiften, papier en wat boekjes neergelegd worden voor de kinderen die meekomen naar de kerk. Een hele fijne zomer!

Yvonne en Rachel

AGENDA:

Zaterdag 7 juli:	13.00-16.00 u.	Open kerk
Zondag 8 juli:	10.00 u.	Eucharistieviering, vijftigjarig priesterjubileum Nico Schoorl
Woensdag 11 juli:	13.30 u.	Poetsen in de kerk

EN ALVAST:

Zondag 29 juli:	Na de viering	Rozen, rumbonen en rode wijn
Zondag 2 september:	18.00 u.	Aan Tafel & Meer
Zondag 30 september:		Aan Tafel & Meer in Almere

KOMENDE ZONDAG, 8 JULI

10.00 uur: Eucharistieviering
Zondag van de kracht in de zwakheid
Voorganger: emeritus priester Nico Schoorl
en pastoor Wietse van der Velde
Eerste lezing: Ezechiël 2, 1-7 door R. Ettema - Schoorl
Tweede lezing: 2 Korintiërs 12, 1-10 door M. Schoorl
Evangelie: Marcus 6, 1-6
Voorbeden: Mariëtte Smits

Colofon:

Redactie: Ingeborg Hendriks, Elly de Gans, Inge van Maaren, Marieus Mulder, Dio van Maaren.
Redactieadres: redactie@stvitus.nl
Kopijsluiting: 11 juli 2018, 12:00 uur

COLLECTES

De opbrengst van de collectes tijdens de vieringen in de maand juni was € 314,38. Dit is inclusief de bedragen van de overschrijfskaarten die ook in het mandje lagen. De extra collecte van juli (publiciteit) bracht € 53,60 op. Behalve giften via het collectemandje worden er ook bijdragen via de bankrekening ontvangen. Heeft u een collecte gemist of wilt u wat extra geven? Het bankrekeningnummer van de kerk is: NL45 INGB 0658444522 ten name van het OK Kerkbestuur, Hilversum. Graag met vermelding waarvoor de gift bestemd is.